

Semmim és mindenem

Senkim, semmim ez a kerek világ
csak Mindenem, nagy, nem látom át,
nem figyel a dalra, nem vigyáz a szóra,
mintha nyelvünk nem a tulajdona volna.

Víz alatt egy nádszál köt össze a kinti
világgal, mely fiát a nádasba inti,
mintha kinn idegen hatalom csaholna,
mely szavunk a léggel a torkunkba fojtja.

Török, osztrák, zsoldos? Janicsár, lófarkas
tatár lopakszik a kertek alatt? Farkas?
S a szép gyermekdalok, ázsiai táncok
virágzanak csak, hol állnak még a sáncok?

Ez mintha Székelyföld kerek szava volna,
az mintha döcögne Csanádba, Losoncra
nyíl ki, hasadj szét már te négy kerek égtáj,
zendüljön meg újra Balassink strófája!

Semmim meg mindenem ez a kerek világ,
puszta-kút a ménes lovának inni ád,
csördít, csak pattogtat a Csikós, a Betyár,
kifütyül a vízből az az egyszál nádszál.